

Libeliški GLASNIK

<http://www.libelice.si>

E-mail: adrijan.zalesnik@libelice.si

*Vesele
božične praznike
ter srečno
Novo leto 2016*

*vsem krajanom KS Libelice
želi Svet krajevne skupnosti*

Vsem krajanom Krajevne skupnosti Libelice želim:

- ... da bi bili zdravi,
- ... da bi znali prisluhniti drobnim radostim življenja,
- ... da bi osrečevali svoje bližnje in
- ... bili preprosto srečni.

Vam, dragi župljani in krajani,

mir in radost, milost in blagoslov Emanuela, ki je vedno z nami in veliko sreče v Sveti noči. Naj nas skrivnost prihoda Odrešenika med nas notranje okrepi in nas naredi za pogumne pričevalce njegove dobrote in usmiljenja v svetu, ki se je zadovoljil s stvarmi, ki ga trenutno osrečujejo. V duhu bomo povezani, ko bo odmevalo iz naših grl: "Božji nam je rojen Sin!"

Prav tako vam vsem želim srečno in obilno blagoslovljeno novo Gospodovo leto 2016.

S prav lepimi pozdravi, Franček, župnik

Prostovoljno gasilsko društvo
Libelice
želi vsem krajanom in
prijateljem vesele božične
praznike ter srečno, uspešno

in mirno leto 2016!

Iskreno zahvalo izrekamo tudi vsem, ki za dobro delovanje društva pomagajo v kakršni koli obliki. Hvala.

Športno društvo vabi!

Ob izreku najlepših želja ob prihajajočih praznikih in Novemu letu, vabimo vse krajane k sodelovanju na zimskih prireditvah. In sicer 26.12. 2015 bo »šnops turnir,

16.1.2016 bo turnir v pikadu. Prireditvi bosta v dvorani gasilskega doma Libelice.

Pred tem pa vas na sveti večer, 24.12.2015 po maši vabimo na pogostitev pred gasilskim domom.

Srečno in športno novo leto 2016!

Krajevni praznik!

Tradicionalna prireditev »Dan odprtih vrat«, ki je bila prvo nedeljo v oktobru že enajstič zapored, je tudi tokrat dobro uspela. Na ta dan Libeličani praznujejo svoj krajevni praznik in kmetje končujejo z delom na polju. Prireditev je organizirana v začetku oktobra iz razloga, da obudi dogajanje na čas, ko so Libeličani s svojo neizmerno zavednostjo do svojega naroda in jezika pokazali svetu, da se tudi majhni lahko uprejo velikim in da odkrite narodne zavesti ne uniči nobena sila. 93 let je minilo od plebiscitnih in poblebiscitnih dogodkih od leta 1920 do 1922 in kljub različnim dobrim in slabim dogodkom skozi ta čas, so krajani ponosni na svoje prednike in na njihovo odločnost braniti

svoj JAZ. V Libeličah se bo govorilo slovensko so dejali in prestavili mejo tako, da je to mogoče še danes.

Jože Pšeničnik, predsednik Sveta KS Libeliče je v svojem nagovoru pozdravil domačine in goste od drugod. Poudaril je pomen današnjega praznovanja in spominjanja na dogodke v preteklosti, ki so Libeliče uvrstili na seznam posebnosti v svetovni zgodovini in nenazadnje tudi kot biser Slovenije v knjigo Matjaža Kmeclja Zakladi Slovenije. Zavedanje o pripadnosti svojemu narodu tako prenašajo tudi na svoje potomce.

Prireditev je povezoval Aleksander Gros. Zahvalil se je vsem sodelujočim in poudaril, da se le s sodelovanjem vseh organizacij in posameznikov v kraju da izpeljati še tako zahtevno nalogo. To pa Libeličani znajo. Kulturni program so izvedli domači šolarji in gojenci vrta s svojimi učiteljicami in vzgojiteljicami, mešani pevski zbor Libeliče in kot gostje so svoj program predstavile članice »Bica bend – a« iz Dravograda. Z dvema pesmicama iz svoje mladosti je program zaključila dolgoletna predsednica KPD Libeliče, Jožica S. Zalesnik.

Druženje so gostje podkrepili s pokušino dobrot libeliških gospodinj in nepogrešljivo repno župo kuharja Branka Ferka. Vse so lahko poplasknili z domačim moštom Jožeta Ringa. Med stojnicami so lahko kupili spominke domače izdelave. Turistični vodiči pa so zainteresiranim pokazali libeliške posebnosti. Dogodek je dopolnila slikarska razstava domače slikarke Saše

Pšeničnik v dvorani gasilskega doma.

Znanilec časa!

Libeliško trikotno križišče ni samo cestni element. Je mesto, kjer obiskovalec najprej dobi vtis kam je prišel, je mesto, kjer ponosno vihra libeliška zastava, je tudi pokazatelj katero obdobje v letu živimo. Z izvirnimi idejami, figurami, rožami in še čem, ga skozi vse leto urejajo pridne roke nekaterih krajanek in krajanov. Pravijo, da jim ni vseeno kako izgleda okolje v katerem živimo, na katerega smo ponosni in s katerim se tudi znamo pohvaliti. Medse želijo privabiti še več krajanov, saj več glav več ve, več oseb - več idej. Brez zadržkov v imenu bralcev izrekam zahvalo za skrb in delo vsem, ki pri urejanju tega prostora sodelujejo.

Hvala za lepo dobrodošlico v Libeličah!

Obnovljen leseni križ!

Skoraj pred dvajsetimi leti smo v Libeliškem glasniku opozarjali na propadanje krajevnih znamenj – križev in kapelic. Malo po tem se je pričela obnova. Leseni križ, kot pravimo znamenju na poti proti Uranšekovi domačiji je bil takrat obnovljen. Od takrat pa do danes je bilo obnovljenih skoraj večina teh znamenj. Ker zob časa ne pozna milosti, je ta križ bil potreben obnove tudi sedaj po skoraj dvajsetih letih. Na svetovnem spletu najdemo nekaj podatkov o tem znamenju:

Leseno razpelo z ozadjem ima valovito oblikovano streho iz pločevine. Kipec Jezusa je bronast.

Legenda, zgodovina, pravljica:

Zakaj je bil križ postavljen je znanih več vzrokov: križe so postavljali na križiščih poti; postavljen je bil zaradi neke nesreče; bogat lesni trgovec (nekdanji lastnik) ga je dal postaviti v zahvalo za uspešne posle. Križ imenujejo tudi Uranškov križ.

Vir: ga. Verneker, 22.6.2010

Spoštovane krajanke in krajani Libelič!

Leto bo spet naokoli, ko vsak od nas pomisli, kaj se je v tem letu zgodilo pomembnega, veselega ali žalostnega. Najprej pomisliš, da pravzaprav nič, potem pa ... Vzameš papir v roke in si napišeš ...

V zimskem času igrišče bolj sameva, nam Libeličanom in Libeličankam pa ni dolgčas. V Libeličah smo imeli v gasilskem domu šnops turnir, pa ping pong turnir, pa turnir v pikadu. Potem so se nam predstavili talenti na Korajža je v Libeličah doma (že petič), tradicionalno smo pustno rajali, tekmovali na dveh smučarskih tekmovanjih na Bukovniku (Črešnikov memorial in gasilske tekme).

Takoj na začetku pomladi pa – travniški požar pri Mercu in konec marca še požar pri

Križanu. Ob tej priliki bi se zahvalili vsem, ki so pomagali urediti Zdravkovo domačijo (gasilci, Občina Dravograd, KS Libeliče, Karitas in Rdeči križ ...).

Nadaljevalo se je s posaditvijo novih kostanjev pod cerkvijo, streljanjem s karbidom za veliko noč, čistilno akcijo (več kot 50 občanov), postavljanjem »majpama« na igrišču. Naša mladina je bila zelo uspešna na tekmovanjih v gasilskih disciplinah, prav tako pa so uspešni tudi na področju

glasbe, kjer lahko ponosno spremljamo kar nekaj nadarjenih mladih glasbenikov.

Libeliče dobi pravi utrip, ko s svojimi pripravami začnejo gasilci. Standardno smo na igrišču dva polna meseca spremljali kar 11 enot gasilskih članov, ki smo se pripravljali na tekmovanja in jih seveda tudi zaključili zelo uspešno. Zelo uspešne so tudi naše veteranske in mladinske ekipe. Vsem iskrene čestitke za dosežene rezultate na občinski, regijski in državni ravni.

V začetku julija smo praznovali praznik Sv. Marjete in se še prej dobili na prireditvi Od Lipe do lipe na Domu Ajda. Letos smo spet sodelovali na kmečkih igrah v Čezsoči, kjer smo dobili vicekerlca Lojzija. V vasi imamo tudi nove kažipote, ki nas opozarjajo kaj lahko pokažemo turistom oz. na kaj smo lahko ponosni.

Osmega oktobra smo zaključili leto na Dnevu odprtih vrat, tokrat že 11-ič zapored. Kulturno-prosvetno društvo je poskrbelo za bogat

kulturni program, sodelovali so tudi otroci vrtca in šole Libeliče. Po končanem kulturnem programu pa smo poskusili še libeliške dobrote. V novembru smo se družili še ob prazniku sv. Martina, se

sladkali z dobrotami libeliških gospodinj in nazdravili z novim vinom. Na večini prireditev sodelujejo otroci vrtca in šole Libeliče, za kar gre posebna zahvala našim vzgojiteljicam in učiteljicam, ki so vedno pripravljene sodelovati in polepšati življenje na vasi.

Končno smo uspeli urediti vse pogoje, da so po dolgotrajnih postopkih in zaključenem razpisu že začeli

s količenjem in zarisi trase ob potoku proti Nedogu. Dela morajo biti končana v letu 2016, izvajalec le teh pa je podjetje Slemenšek d.o.o. V pripravi je še drug projekt - podjetje iz Slovenj Gradca pripravlja idejni projekt za izgradnjo nove večnamenske dvorane. Idejni projekt je le začetek, zatem se bomo skupaj usedli predstavniki vseh društev na vasi, povedali svoje želje in ideje ter čakali na pravi razpis, hkrati pa se pogovarjali z zdajšnjimi lastniki o odkupu oziroma zamenjavi zemljišča.

Hvala vsem, ki ste sodelovali pri aktivnostih v naši vasi. Le skupaj lahko poskrbimo za zgoraj opisano dogajanje skozi leto. Vsi tisti, ki pa se nam letos niste pridružili, vabljeni, da v letu 2016 priskočite na pomoč in prispevate svoj delež. Posebna zahvala gre vsem, ki vestno in redno urejate trikotno krožišče in okolico naših skupnih objektov (cerkev, muzej, gasilski dom). Tudi zaradi vas so Libeliče prekrasna slovenska vas in star ljudski rek pravi, da »dober glas seže v deveto vas«.

Ponosen sem, da sem del tega pestrega dogajanja.

Kultura vabi!

Gledališka skupina Kulturno prosvetnega društva Libeliče je pripravilo dramsko uprizoritev komedije avtorja Toneta Partljiča »ČAJ ZA DVE«.

Premiera komedije bo **v nedeljo, 3. januarja ob 16. uri**. Ponovitev predstave bo **v petek, 8. januarja ob 19. uri**, obakrat v dvorani gasilskega doma Libeliče.

S komedijo bodo gostovali tudi po drugih krajih. Nekaj terminov že imajo določenih in sicer bodo nastopili v Črnečah 10., Prevaljah 16., Šentjanžu 17., Strojski reki 23. in Ojstrici 24. januarja.

Za vaš obisk bodo hvaležni, vi pa se boste nasmejali do solz.

Spoštovani starši in ostali krajan!

Učenci OŠ Libeliče že vrsto let zbiramo star papir. Zbrani denar, ki ga dobimo s prodajo papirja, porabimo za nakup nekaterih učnih pripomočkov ter za kritje dela stroškov ekskurzij.

Podjetje Surovina je sedaj spremenilo program in papirja odslej ne moremo več zbirati vsakodnevno, temveč ga bomo zbirali v okviru AKCIJ.

Prva **AKCIJA ZBIRANJA PAPIRJA** je že potekala prvi teden v mesecu decembru. O akcijah vas bomo sproti obveščali. Kontejner bo stal na šolskem parkirišču.

Vljudno vas prosimo, da nam pomagate pri zbiralni akciji ter da papir, ki ga ne potrebujete več, odložite v naš kontejner. Za sodelovanje se vam najlepše zahvaljujemo.

Učiteljice in učenci OŠ Libeliče

Poezija in spomin!

Vse ima svoj konec. Čas in življenje sta del tega. Ko v mislih preletim skoraj končano leto, analiziram dogodke ki so se zgodili, ali kako drugače označili ta čas. Veliko je bilo narejenega, tam so zgradili to, tam so to ali ono porušili in tako dalje. Proti koncu razmišljanja pa se vprašam, ali nisem po krivici na prvo mesto postavil stvari in dobrine, ne pa ljudi. Ljudi, ki so nas zapustili, ki so za vedno odšli. Ki so širšo skupnost s svojimi dejanji, svojo dobroto in karakterjem zaznamovali. Vsak človek ob slovesu med svojimi najdražjimi in v svojem okolju pusti žalost in spomin. Spomin pa je tisti, ki ostane, in tu bi izpostavil tri, ki so posebej zaznamovali čas v katerem so živeli in delovali. To so Vikica Kos, Franc Knez in Ivan Verneker. S poezijo, ki je bila sestavljena še v času njenega življenja se spominjamo dveh, dveh ki sta vsak na svoj način zaznamovala našo skupnost.

Vikici za 80 let

Bilo je tam pred šestim desetletjem,
kjer Dravinja se pod Bočem vije,
je dekle mlado šlo iz rodne domačije,
na pot življenju, novim doživetjem.

Jo pot med hribe je koroške pripeljala,
tu našla novi dom, si ustvarila družino,
polnila mlade glav'ce z znanosti vsebino,
se delu v kulturi vsa predala.

Sem bila poslana si kot dobra vila,
z dobroto, nesebičnostjo si naš vzor postala,
življenja nas, ki s tabo smo bili, obogatila.

Zato želimo, da še dolgo z nami bi ostala,
svojo moč, toplino, ustvarjalnost v nas prelila.
Za vse, kar si storila, izrekamo prisrčna hvala.

IK

Voščilo!

**Mnogo zdravja in veselja v Novem letu 2016
vam želi UREDNIŠTVO!**

Bučov atek – za 90 let

Življenje naše je kot silna reka,
se enim hitro, drugim pa počasi izteka.
Vsak dan je dragocen, ki se nasuje,
devetdeseto leto danes Atek naš praznuje.

Vsak dan počasi vzpne se k svetemu Martinu,
poslušaj zvon, tako drag njegovemu spominu.
Od tam splava mu pogled na širno polje.
Kako ga je imel on rad, ve sam najbolje.

Neštetokrat ga je nekoč še s konji preoral,
ga z zrnjem posejal in sam pri sebi djal:
»Le rasti v soncu in dežju, vetru moje žito«.
Pobožal nežno klasje zlato, v vetru valovito.
Poslušal škranca pesem, ki v jutru je zapel
in črička glas, ki mu je odpel v odmev.

Zdaj atek naš v svojem svetu le živi,
zamegljen spomin, odmaknjen od skrbi.
Morda je srečen, morda mora bit' tako.
Želimo mu vse dobro in naj mu bo lepo.

IK